

■ Met opgeheven duim en een grimas op zijn gezicht zit Bert van Vondel (met links van hem vrouw en zoon) op de voorste rij in de Winschoter raadzaal om de Johan Poppenprijs in ontvangst te nemen.

© Hans Banus

De 'bruiloft' van Bert van Vondel

Van onze verslaggever
René Otterloo

WINSCHOTEN – Zo tegen de klok van half twee zaterdagmiddag, toen alle aanwezigen in de Winschoter raadzaal hem hadden gefeliciteerd, kwam Bert van Vondel weer een beetje bij zinnen. Net als zijn drie voorgangers werd ook de eigenaar van Oetgeverij Tellerliker volledig overonderd door de overhandiging van de Johan Poppenprijs. Het was de vierde in rij alweer, maar het blijft een genot om te aanschouwen hoe argeloze Winschoters verrast worden met deze bijzondere waardering.

Hij was sprakeloos, maar bij Van Vondel kun je dat nooit letterlijk nemen. De watterval van woorden heeft altijd z'n praatje wel klaar. "Ik voelde me net of ik ging trouwen. En ik zat er van de week nog aan te denken. Zo van: goh, wie zou dit jaar de Johan Poppenprijs winnen. En zelfs toen ze vanmiddag voor mijn neus stonden, had ik nog niet in de gaten dat ik de winnaar was."

Het eerste kwartet met winnaars van de Johan Poppenprijs is vol. Bert van Vondel, uitgever van onder meer de Groninger dialectkaartjes, werd zaterdag volledig overonderd. Nadat hij eerst wit wegtrok, straalde hij na afloop van oor tot oor.

Dat laatste klopt, zo vertelt Wiebe Klijnstra. Klijnstra, de voorzitter van het selectiecomité van de Johan Poppenprijs, en verslaggever Erik Blaauw van Radio Winschoten, zagen Bert van Vondel helemaal wit wegtrekken toen zij hem rechtstreeks in de radio-uitzending verrasten met de genoemde prettige boodschap. "Hij werd helemaal wit om zijn neus," aldus Klijnstra.

Bert van Vondel dus. Eigenzinnig, idealist, sociaal bewogen, spontaan, getrouwd met Gina, vader van de zesjarige Rob, 37 jaar. Winschoter en de vierde winnaar van de Johan Poppenprijs, die sinds 1991 (een paar maanden na het overlijden van de journalist Johan Poppen) wordt uitgereikt aan een Tellerliker die

zich op een positieve wijze heeft onderscheiden in en/of voor de Winschoter samenleving. En, wie kent de grappige ansichtkaartjes niet die Van Vondel inmiddels in aantallen van tienduizenden heeft verkocht? 'He doe, kom'st ook op Adrilln' of 'Nait soezn, moar doun' of het eenvoudige 'Moi'. De ansichtkaarten en ook de jaar- en verjaardagskalenders hebben een ware rage ontkend in Winschoten en wijde omtrek. De dialectkaartjes vliegen namelijk de wereld over, tot in Australië en Canada toe. Elke zichzelf respecterende boekhandel in de provincie heeft z'n rekken vol staan met de kaartjes.

Het was nogal wat, wat Bert van Vondel zaterdagmiddag over zich heen kreeg. Eerst de 'overval' op zijn kantoortje, een politie-escorte met loeiende sirenes naar het stadhuis (met dank aan brigadier Jakob Brink), een handjevol toespraken, een 'uitverkochte' raadzaal met belangstellenden, een mooi kunstwerk van Toos van Mierlo-Hagenaars, een oorkonde, een geldprijs van 1000 gulden, waarderende woorden en heel

veel felicitaties.

Eltjo Schipper, de eerste winnaar van de Johan Poppenprijs, zegt zich die dag in 1991 nog levendig te kunnen herinneren. Zaterdag na afloop vertelde hij dat hem de rillingen over de rug liepen toen de radio-uitzending begon. "Het brengt heel veel emoties met zich mee. Je leeft er elke keer weer naar toe." En mevrouw Ep Ruiter-Buitenkamp, die vorig jaar de prijs in ontvangst mocht nemen: "Het is een deel van je bestaan geworden." Het geeft in een paar zinnen weer hoe zeer de Johan Poppenprijs nu al is geworteld in de Winschoter samenleving. Op de winnaars maakte het in elk geval een onuitwisbare indruk.

Overigens, presentator Jan Keitz van de rechtstreekse uitzending rond de uitreiking van de Johan Poppenprijs, deed Bert van Vondel de nieuwste suggestie aan de hand voor wat betreft z'n ansichtkaartjes: 'Jongens wat bin ik wies mit mien Johan Poppenpries'.

En zo was het maar net. Van Vondel zal het slechts kunnen beamen.

NvN 12-12-94